

ше юна-та ревность на Бурмова съсъ старческ-тѣ опытностъ на Костовича: единъ-тѣ съ прилѣжніе-то си и съ вліяніе-то надъ ученицы-тѣ, а другой-тѣ съ добро-то си докарваніе и съ вліяніе-то си надъ по-първы-тѣ отъ жители-тѣ щѣхъ да поддържатъ единство-то на гражданы-тѣ и успѣхъ-тѣ на учебны-тѣ заведенія.

Таквъзь бѣше желаніе-то на всички комай Габровцы, и не можемъ каза че по-друго е желаялъ и Г. Буриовъ, или че е былъ противенъ на това; имаше обаче друго едно пѣщкоето трѣбаше да стане по-напрѣдъ за да улесни и да осъществи това общо желаніе, и то бѣ прѣобразованіе-то и приведеніе-то на училище-то въ по-систематический редъ: а това всички не разбирахъ и не осъщахъ, и тѣзи даже които го разбирахъ и осъщахъ не оцѣнявахъ го както трѣба, или не имѣся виждаше толкозъ необходимо и не бѣразахъ да стане. И това затруднявъше Г. Бурмова да го прѣложи и да го приведе въ испѣлненіе, но не и да го не желае и да не прѣдготвя и улеснява пріеманіе-то му. Така вървѣхъ и ся мѣтихъ тѣзи работы деветъ мѣсеца, отъ идваніе-то на Г. Бурмова до испытаніе-то. И тогазъ чакъ Г. Бурмовъ насырченъ отъ съизволеніе-то на нѣколцина и спомаганъ отъ доктора В. Берона, който бѣ нарочно повыканъ за испытаніе-то, прѣложи и прѣдпрѣ да приведе въ испѣлненіе това прѣобразованіе, на което каки че всички ся убѣдихъ изнай-напрѣдъ и всички пріехъ и одобрихъ, и така училища-та ся наредихъ по программѣ-тѣ којто по горѣ видѣхмы.

Но малки нѣкои неспоразумѣнія, или излишна-та ревность на нѣкои лица въ тѣзи работѣ нѣправихъ това, че туй нѣщо зе единъ съсѣмъ другъ путь и възима слѣдствія съсѣмъ противни отъ онѣзи които ся чакахъ. Едно несправедливо и не добрѣ обмыслено съобщеніе за училищн-тѣ паредж и за учители-тѣ, което ся появи по това врѣме въ вѣстницы-тѣ, може бы и безъ знаніе-то на Г. Бурмова, всели недовѣріе между учители-тѣ, тикижъ гы въ не нужны и ничтожны разисканія и най-лошо-то тури въ подозрѣніе туй свято прѣдоріятіе — прѣобразованіе-то